

nærmere bestemmelser om registreringsordningen samt træffe afgørelser i medfør af loven.

For at sikre, at borgerne til enhver tid kan få adgang til oplysninger om, hvorvidt en alternativ behandler er omfattet af registreringsordningen, skal den myndighed, som behandler ansøgninger fra foreningerne om optagelse i registreringsordningen, offentliggøre, hvilke foreninger der er registreret samt for det nærmere indhold af registreringsordningen, herunder hvad den indebærer for de registrerede alternative behandlere og brugerne. Dette kan eventuelt ske ved en offentliggørelse på myndighedens hjemmeside.

Tilsvarende skal den godkendte forening offentliggøre, hvilke medlemmer af foreningen, der har foreningens tilladelse til at benytte titlen registreret alternativ behandler (RAB), og de basale uddannelseskra-ve registrerede alternative behandlere opfylder samt foreningens regelsæt for god klinisk praksis. Dette kan ske enten på foreningens hjemmeside eller på tilsvarende vis.

Det bemærkes endvidere, at alle alternative behandlere er omfattet af lov om markedsføring af sundhedsydelse, jf. lov nr. 326 af 6. maj 2003, som omfatter markedsføring af sundhedsydelser, som udføres af eller på vegne af autoriserede eller ikke-autoriserede sundhedspersoner inden for sundhedsvæsenet.

Lovforslaget berører ikke gældende lovgivning om sundhedspersoners rettigheder og pligter. Lovforslaget medfører således ikke, at registrerede alternative behandlere kan udøve en virksomhed, der er forbeholdt bestemte autoriserede sundhedspersoner, eksempelvis lægelovens § 25, stk. 2, om operative indgreb.

Sundhedsstyrelsen skal, i overensstemmelse med styrelsens hidtidige praksis, fortsat vurdere, om en sag vedrørende en alternativ beholders mulige overtrædelse af autorisationslovgivningen, herunder lægeloven, skal videresendes til politiet. Men Sundhedsstyrelsen skal fortsat ikke føre et egentligt tilsyn med de alternative behandlere.

Det bemærkes, at registreringsordningen ikke medfører en offentlig godkendelse af den pågældende alternative behandlingsmetode. Det skal efter forslaget alene vurderes, om de foreninger, som ansøger om godkendelse eller som allerede er godkendte, opfylder de nærmere fastsatte krav i registreringsordningen. Sundhedsstyrelsen kan, såfremt styrelsen vurderer, at en godkendt forening ikke længere opfylder de nærmere fastsatte krav, tilbagekalde godkendelsen, jf. § 2, stk. 3.

Klager over alternative behandlere vil ikke efter forslaget kunne indbringes for Indenrigs- og Sund-

hedsministeriet eller Sundhedsstyrelsen, idet de foreninger, som er omfattet af registreringsordningen, skal have et klageorgan, der kan behandle sådanne klager. Det bemærkes endvidere, at sådanne klager ikke kan indbringes for Sundhedsvæsenets Patientklagenævnet.

3. Baggrunden for lovforslaget

Lovforslaget fremsættes på baggrund af Folketingets vedtagelse af forslag til folketingsbeslutning om en registreringsordning for alternative behandlere (B47), jf. Folketingstidende 2002-2003, tillæg C, side 334, samt regeringens støtte til hovedintentionerne bag forslaget. Indenrigs- og sundhedsministeren understregede under behandlingen af beslutningsforslaget, at indførelse af en registreringsordning blandt andet ville medføre, at den danske befolkning vil få bedre indsigt og et bedre grundlag for at tage stilling til de konkrete alternative behandlingstilbud.

Regeringen fandt det imidlertid ikke nødvendigt med en lovreguleret registreringsordning. Indenrigs- og sundhedsministeren tilkendegav på den baggrund under 1. behandlingen af beslutningsforslaget, at ministeren ville anmode Sundhedsstyrelsen om at udarbejde retningslinier for en brancheadministreret registreringsordning for alternative behandlere, som ikke var lovreguleret.

Det af Sundhedsstyrelsen udarbejdede forslag har i væsentligt omfang dannet baggrund for lovforslaget.

4. Andre lande

På nuværende tidspunkt er Norge det eneste land, som har vedtaget en lov om en offentlig registreringsordning for alternative behandlere.

Lov 27. juni 2003 nr. 64 om alternativ behandling av sykdom mv. blev vedtaget af det norske Storting 12. juni 2003, jf. Ot.prp. nr. 27(2002-2003) Om lov om alternativ behandling av sykdom mv. Loven og forskrifterne trådte i kraft den 1. januar 2004. Lovens formål er at bidrage til sikkerhed for patienter, som søger eller modtager behandling, samt at regulere adgangen til at udøve alternativ behandling.

I lovens § 2 defineres alternativ behandling, som sundhedsrelateret behandling, der hovedsageligt udøves uden for sundhedsvæsenet. Loven omhandler således udelukkende alternativ behandling, som anvendes til sygdomsbehandling og omfatter dermed ikke behandlinger, som udelukkende vedrører livsfilosofier, personligt velvære, skønhedspleje, meditation mv., som således heller ikke kan være omfattet af registreringsordningen.